

توصیه خسرو معتضد به رئیس جمهور درباره انتقال پایتخت

کجا را می‌خواهند به جای تهران پایتخت کنند؟ سمنان را؟ سمنان آب کافی ندارد. قزوین را؟ این شهر کوچک‌تر از آنی است که مرکز کشور ایران باشد.

به گزارش سایت خبری پرسون، خسرو معتضد، تاریخ‌نگار، با اشاره به طرح بحث دوباره‌ی انتقال پایتخت از سوی دولت پزشکیان، اظهار داشت: این گفته‌ی رئیس‌جمهور که باید پایتخت را به شهری در جنوب و کنار دریا منتقل کنیم، موجب تعجب شد! به نظر من صحبت آقای پزشکیان مشورت نشده بود.

معتضد گفت: تا امروز بارها عنوان شده که، چون تهران بزرگ شده، بهتر است برخی از امکانات را از این شهر به شهرهای دیگر منتقل کنیم. باید گفت، این موضوع با ساز و کار منطقی جور نیست و عملاً این مسئله را باید غیرقابل امکان دانست. تهران مرکز راه‌آهن کشور است و ۲ فرودگاه بزرگ دارد. کجا را می‌خواهند به جای تهران پایتخت کنند؟ سمنان را؟ سمنان آب کافی ندارد. قزوین را؟ این شهر کوچک‌تر از آنی است که مرکز کشور ایران باشد. اصلاً کدام شهری در ایران به بزرگی و عظمت تهران است که برای پایتختی مناسب باشد؟

او افزود: دولت پزشکیان هیچ کاری را نباید بدون مطالعه در دستور کار قرار بدهد. کدام شهر در کشور ظرفیت روزانه ۱۴ میلیون جمعیت دارد؟ کدام شهر در کشور است که به اندازه‌ی تهران به لحاظ ساختار شهری از امکانات استاندارد برخوردار باشد؟ آقای پزشکیان در شرایطی موضوع انتقال پایتخت را طرح کرده است که تهران کلان‌شهر دومین کلان‌شهر پرجمعیت خاورمیانه به شمار می‌رود.

وی هشدار داد: البته این اولین باری نیست که بحث انتقال پایتخت مطرح می‌شود. در دولت‌های پیشین حتی برای انتقال پایتخت برنامه‌ریزی‌هایی هم انجام شد که در نهایت این موضوع عقیم ماند. توصیه‌ی من به آقای پزشکیان و سایر دست‌اندرکاران دولتی این است که وقت و انرژی خود را صرف کاری که عملاً غیرممکن است، نکنند.

معتضد افزود: انتخاب تهران به عنوان پایتخت یکی از کارهای مهم آقا محمدخان قاجار و در اول تصمیمی موقتی بود. تهران به دلیل نزدیکی به استرآباد پایتخت تهران شد. درواقع ایل قاجار که از دو طایفه‌ی «آشاقا باش» و «یوخاری باش» تشکیل می‌شد در استرآباد مستقر بودند. باید گفت، انتخاب تهران برای مرکزیت کشور نوعی خوش‌سلیقگی بود. برای این‌که شمال تهران، شمیران بود که هوایی سرد داشت و هرکس دستش به دهانش می‌رسید، در این نقطه از شهر سکونت داشت.

او افزود: در زمان گذشته پایتخت‌های سابق هرکدام وقف گروهی بودند. مثلاً مشهد وقف نادرشاه بود، طرفداران صفویه هم خواستار پایتختی اصفهان بودند. شهر شیراز هم مرکز زندیه بود که جز لطفعلی‌خان زند همه‌شان بی لیاقت بودند.